

“मीठे बच्चे – बाबालाई र चक्रलाई याद गर, मुखबाट केही पनि बोल्ने आवश्यकता छैन, केवल यस नर्कबाट दिल हटाइदियौ भने तिमी सदा निरोगी बन्छौ।”

प्रश्नः— बाबा डाइरेक्ट आएर आफ्ना बच्चाहरूको श्रेष्ठ प्रारब्ध बनाउनको लागि कुनचाहिँ राय दिनुहुन्छ?

उत्तरः— प्यारा बच्चाहरू! अब तिम्रो सबैथोक खतम हुनेवाला छ। केही पनि काममा आउँदैन त्यसैले सुदामाले जस्तै आफ्नो भविष्य प्रारब्ध बनाऊ। बाबा डाइरेक्ट आउनु भएको छ भने आफ्नो सबैथोक सफल गर। हस्पिटल कम कलेज खोल, जसबाट धैरैको कल्याण होस्। सबैलाई बाटो बताऊ। श्रीमतमा सदा चलिराख।

ओम् शान्ति। बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। उसलाई सम्झाइन्छ जो बेसमझ छ। तिमीलाई थाहा छ सबै पतित छन् र पतित पावन बाबालाई याद गर्छन्। पतित मनुष्यलाई अवश्य बेसमझ भनिन्छ। सबैले बोलाउँछन्— हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। तिमीलाई थाहा छ— सत्ययुगमा यो भारत पावन थियो। पावन गृहस्थ धर्म थियो, यस समय पतित गृहस्थ अर्धर्म छ। धर्मात्मा पावनलाई भनिन्छ। यस भारतमा ५ हजार वर्ष पहिला जब लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, त्यतिबेला त्यसलाई पावन राज्य भनिन्थ्यो। नर र नारी दुवै पावन थिए। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— आधाकल्प देखि भक्तिमार्ग चलेको हो। जप-तप आदि गर्नु, वेद अध्ययन गर्नु यी सबै भक्तिमार्ग हुन्। यसबाट मलाई कसैले प्राप्त गर्न सक्दैन। म पितालाई जान्दै-जान्दैनन्। यी सबै वेस्ट अफ टाइम, वेस्ट अफ इनर्जी गर्छन्। द्वापर देखि लिएर भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ। फेरि देवताहरू वाम मार्गमा जान्छन्। लाखौं करोडौं रूपैयाँ खर्च गरेर देवताहरूको मन्दिर बनाउँछन्। सोमनाथको मन्दिर कति हीरा-जुहारतबाट सजिएको थियो। त्यस बखतको हिसाब अनुसार करोडौं रूपैयाँ खर्च गरेनन् होला किनकि त्यस बखत त हीरा-जुहारत आदिको दाम केही पनि रहेन। यस समय यदि त्यो मन्दिर हुन्थ्यो भने अथाह पदमापदमको सम्पत्ति हुन्थ्यो।

अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मीठे बच्चे वेद, शास्त्र अध्ययन गर्नु, यो भक्तिमार्ग हो। त्यसलाई ज्ञान भनिंदैन। सत्ययुगमा तीर्थ आदि मान्दैनन्। गंगा-जमुना नदीहरू त सत्ययुगमा पनि थिए। अहिले पनि छन्। सत्ययुगमा कुनै तीर्थ गर्नको लागि नदीहरू थिएनन्। बाबा त हुनुहुन्छ ज्ञानको सागर, उहाँले बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ। आधाकल्प यो भक्ति चल्छ। पहिला अव्यभिचारी भक्ति हुन्छ। शिवको नै पूजा गर्छन्। फेरि देवताहरूको, अहिले त भक्ति व्यभिचारी भएको छ। भक्ति गर्दै, शास्त्र आदि पढ्दै राख्छन् भने सबै भगत भए। सजनीहरूले म एक साजनलाई याद गर्छन्। भक्तहरूको रक्षा गर्नेवाला हुनुहुन्छ भगवान्। अवश्य भक्तिमा कष्ट हुन्छ तब त भन्छन् आएर हामीलाई लिबरेट गर। दुःखबाट मुक्त गर। गाइड बनेर मुक्तिधाममा लैजाऊ। उनीहरूलाई यो थाहा छैन— भगवान् को हुनुहुन्छ। शिव वा शंकरको मन्दिरमा जान्छन्। शिव-शंकरलाई एउटै बनाइदिएका छन्। हुन् दुवै अलग-अलग, उहाँ निराकार, उनी सूक्ष्म

शरीरधारी। उहाँ मूलवतनमा रहनेवाला, उनी सूक्ष्मवतनमा रहनेवाला। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ मन्दिरमा बयल देखाउँछन्। सम्झान्छन् शिव-शंकरको बयल माथि सवारी थियो। अब शिवको लागि भन्दछन् उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। यस्तो भन्दैनन्— शिव शंकर सर्वव्यापी छन्। एक परमपिता परमात्मा निराकारलाई भन्छन्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— हेर म निराकार तिमीहरूलाई कसरी पढाउँछु। बयलमा कसैको सावरी कहाँ हुन्छ र। हाप्रो सवारी बयलमा किन देखाइयो? म त साधारण मनुष्य तनमा प्रवेश गरेर आउँछु। यिनको ८४ जन्मको कहानी बसेर तिमीहरूलाई सुनाउँछु। तिमी पनि ब्रह्मा मुख वंशावली आएर बनेका छौ। यिनको नाम हो भागीरथ अर्थात् भाग्यशाली रथ किनकि पहिला-पहिला यिनले सुन्छन्। यिनी नै सौभाग्यशाली हुन्। सत्ययुगमा धेरै थेरै हुन्छन्। बाँकी सबै आत्माहरू वापस जान्छन् आफ्नो घर, जहाँबाट आएका थिए। यो कर्मक्षेत्र हो। सृष्टिको चक्र फिरी राख्छ। मूलवतन, सूक्ष्मवतनमा यो सत्ययुग त्रेता हुँदैन। यो ड्रामाको चक्र यहाँ फिर्छ। आधाकल्प ज्ञान सत्ययुग-त्रेता, आधाकल्प भक्ति द्वापर-कलियुग। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि लक्ष्मी-नारायण द फस्ट, सेकेन्ड... राजाई चल्छ। त्रेतामा हुन्छ चन्द्रवंशी रामको राज्य। सत्ययुगमा ८ जन्म, त्रेतामा १२ जन्म। यो ८४ जन्मको कहानी बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। बाबा आफ्ना ब्राह्मण बच्चाहरू सँग नै मिल्नुहुन्छ अरू कसै सँग होइन। बच्चा बनेका छन् तब नै पढाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिप्रो बाबा-टिचर-सद्गुरु हुँ। सद्गति गरेर साथै लिएर जान्छु। पावन हुन धेरै सहज उपाय छ, जो तिमीहरूलाई बताउँछु। यहाँ बसेर तिमीले के गछौ? बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा हामीले हजुरलाई याद गछौ। हजुरको आदेश छ— निरन्तर मलाई याद गर्ने पुरुषार्थ गन्यौ भने यस योग अग्निबाट तिप्रो विकर्म विनाश हुन्छन्। फेरि तिमी पवित्र सतोप्रधान बन्छौ। अहिले तिमी तमोप्रधान छौ, यादबाट नै खाद निस्किन्छ। कुनै तकलीफको कुरा छैन। सदा निरोगी बन्नको लागि कति सहज युक्ति छ। देवताहरू कहिल्यै बिमारी हुँदैनन्। यस यादबाट नै तिमी निरोगी बन्छौ। पाप भस्म हुनाले तिमी पावन बन्छौ। धेरै ठूलो कमाई छ। घुमफिर गर केवल मलाई याद गर। पहिला यो प्राक्टिस गर्नु छ। याद गर्नाले हामी २१ जन्मको लागि निरोगी बन्छौ। कुनै तकलीफको कुरा छैन। केवल म एकलाई याद गर। बाबाले आत्माहरूलाई भन्नुभयो, हे आत्माहरू सुनेका छौ? बाबा मुखबाट भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर र घरलाई याद गर। अब यो नर्क खलास हुनु छ। जानु छ आफ्नो घर। भोजन बनाउने बेलामा पनि यादको पुरुषार्थ गर। तिमी कर्मयोगी हौ भने पनि कम से कम ८ घण्टासम्म अवश्य पुऱ्याऊ। ५ मिनट, १० मिनट, आधा घण्टा यसरी चार्टलाई बढाउँदै गर। जाँच गर्दै गर— मैले कति समय बाबालाई याद गरें? जुन बाबाबाट वैकुण्ठको बादशाही मिल्छ, २१ जन्मको लागि सदा निरोगी बनिन्छ। कति सजिलो युक्ति छ। चक्रको नलेज सम्झाइएको छ— चोटी ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र यो चक्र याद गर्नु छ। बीज र झाडलाई याद गर। अहिले तिमीलाई थाहा छ— एक धर्मको स्थापना भयो भने अरू धर्म विनाश हुन्छन्। सत्ययुगमा एउटै धर्म हुन्छ। तिमीलाई मेहनत नै यसैमा छ। बाबा भन्नुहुन्छ म बीजलाई याद गर र झाडलाई याद गर। स्थापना, विनाश र पालना... यो छ धेरै सहज। सहजयोग र सहज ज्ञान। बीजबाट वृक्ष कसरी निस्किन्छ, यो तिप्रो बुद्धिमा ज्ञान छ। गृहस्थमा बस तर पवित्र रहनु छ। यो त राम्रो हो नि। बाबा भन्नुहुन्छ ६३ जन्म तिमीले नर्कमा गोता खायौ। पाप गन्यौ,

अहिले बिल्कुल नै पाप आत्मा बनेका छौ। रावणको मतमा चल्दै आयौ। गान्धीले पनि रामराज्य चाहन्थे। यसको मतलब रावण राज्यमा थिए। मनुष्यहरूको बुद्धि कति मलिन भएको छ। केही पनि सम्झौँदैनन्। स्वर्ग कहिले थियो कसैलाई थाहा नै छैन। लक्ष्मी-नारायणको ५ हजार वर्ष भयो, यो कसैलाई थाहा छैन। सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। आधाकल्प हुन्छ ज्ञान, आधाकल्प हुन्छ भक्ति फेरि जब पुरानो दुनियाँ हुन जान्छ त आउँछ वैराग्य। यस नर्कबाट दिल हटाउँछौ।

तिमी यहाँ बसेर धेरै कमाई गछौं। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। यो तिप्रो अन्तिम ८४ यौं जन्म हो। विनाश सामुन्ने खडा छ। मृत्युलोकको विनाश अमरलोकको स्थापना भइरहेको छ। अमरनाथ बाबाबाट हामी सत्य-नारायण बन्ने सत्य कथा सुनिरहेका छौं। हो एक कथा। शास्त्र आदि कति धेरै बनाएका छन्। करोड-पदम रूपैयाँ खर्च गर्छन्। हो सबै झूठो। बाबा सत्य बताएर सत्यखण्डको स्थापना गर्नुहुन्छ। कति राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ। जस्ता सुकैअबलाहरू, गणिकाहरू, अहिल्याहरू त्यस स्वर्गको मालिक बन्न सक्छन्। तिप्रो पास अहिले के राखेको छ? अमेरिकामा के छ? ठूला-ठूला महल छन्। ती त अब गिर्ने नै वाला हुन्। स्वर्गमा त अथाह(अकीचार) धन थियो। यहाँ त धन छँदै छैन। अमेरिकाको ह्वाइट हाउसलाई के लुट्ने? केही पनि राखेको छैन। वहाँ सत्ययुगमा त सबै भन्दा गरिबको महल पनि यहाँको भन्दा राम्रो हुन्छ। चाँदी सुन लगाएको हुन्छ। वहाँ सबै सस्तो हुन्छ। सबैको आफ्नो जमीन रहन्छ। सुदामाको उदाहरण.... भक्तिमार्गमा दुई मुट्ठी ईश्वर अर्थ दिँदै आयौ। कसैले ५-१०-१०० रूपैयाँ पनि दान गर्छन्। जसप्रतिफल अर्को जन्ममा मिल्छ त्यसैले नै मनुष्यले दान-पुण्य आदि गर्छन्। कसैले हस्पिटल खोल्छन् भने दोस्रो जन्ममा स्वस्थ्य राम्रो मिल्छ। कुनै बिमारी हुँदैन। कसैले कलेज बनाउँछन् भने दोस्रो जन्ममा पढाइमा होशियार हुन्छन्। एक जन्मको फल दोस्रो जन्ममा मिल्छ। परमपिता परमात्मा निराकार बाबा त दाता हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे एक हस्पिटल कम कलेज खोल, यसमा धेरैको कल्याण हुन्छ। यसको फल तिमीलाई २१ जन्मको लागि मिल्छ। त्यो हो इनडाइरेक्ट एक जन्मको लागि, यो हो डाइरेक्ट, २१ जन्मको लागि प्रारब्ध मिल्छ किनकि अहिले बाबा डाइरेक्ट बस्नु भएको छ। सम्झाउनुहुन्छ तिप्रो सबै थोक खतम हुनेवाला छ। महल आदि सबै माटोमा मिल्न जान्छ त्यसैले अब भविष्यको कमाई गर जो तिप्रो काम आओस्। जति पनि आउँछन् उनलाई बाटो बताऊ, बाबालाई याद गन्यौ भने तिप्रो मैला निस्किनेछ। पारलौकिक बाबा हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ श्रीमतमा चल्नाले तिमी स्वर्गको मालिक, पारसबुद्धि बन्न सक्छौ। कति युक्तिहरू पनि सम्झाउँदै रहनुहुन्छ। हरेकको कर्मको हिसाब आ-आफ्नो छ। बाबा कर्म-अकर्म-विकर्मको गति बसेर सम्झाउनुहुन्छ। कुनै पनि तकलीफ हुन्छ भने सर्जनको पास आएर श्रीमत लेऊ। अहिल्याहरू, कुब्जाहरू... सबैलाई यो बाटो बताउनु छ। पवित्रता माथि नै हंगामा हुँदै आएको छ। विष (विकार) पाएनन् भने मार्न खोज्ञन्। घरबाट निकाली दिन्छन्। कति हंगामा गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ यस ज्ञान यज्ञमा असुरहरूको विघ्न धेरै पर्छ। अबलाहरू माथि अत्याचार धेरै हुन्छन् र सत्संगमा कहिल्यै अत्याचार हुँदैनन्। यहाँ विघ्न पर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— कति पतित बनेका छन्। अहिले तिमी पवित्र बन्छौ— पावन दुनियाँको मालिक बनको लागि। बाबाको आदेश

छ यो अन्तिम जन्म पवित्र बनेर मलाई याद गच्छौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। यसको नाम नै हो सहज राजयोग अरू कुनै शास्त्रमा यो युक्ति छैन। गीतामा छ देहको सबै धर्म त्यगेर म आफ्नो बाबालाई याद गर। कृष्ण त भगवान् हुँदै होइनन्। भगवान सबै आत्माहरूको पिता एक हुनुहुन्छ। शरीरको लोन लिनु भएको छ, यी हुन् भाग्यशाली रथ। यिनलाई खुशी त हुन्छ— मेरो शरीर भगवान्‌ले काममा लिनुहुन्छ। यस शरीरमा बाबा आएर सबैको कल्याण गर्नुहुन्छ। बाँकी बयल आदि होइन। यी कुरालाई नयाँले के बुझून्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस अन्तिम जन्ममा सम्पूर्ण पवित्र बनेर बाबाको यादमा नै रहनु छ। यस पतित दुनियाँबाट दिल हटाउनु छ।
- २) स्वदर्शन चक्रधारी बन। हस्पिटल कम कलेज खोलेर अनेकौंको कल्याण गर। हरेक कदममा सुप्रीम सर्जनबाट श्रीमत लिइराख।

वरदानः— स्वदर्शन चक्रको टाइटलको स्मृतिद्वारा परदर्शन मुक्त बने मायाजित भव

संगमयुगमा स्वयं बाबाले बच्चाहरूलाई भिन्न-भिन्न टाइटल दिनुहुन्छ। ती टाइटलहरूलाई स्मृतिमा राख्यौ भने श्रेष्ठ स्थितिमा सजिलै स्थित हुन्छौ। केवल बुद्धिबाट वर्णन नगर, सीटमा सेट होऊ। जस्तो टाइटल त्यस्तै स्थिति होस्। यदि स्वदर्शन चक्रधारीको टाइटल स्मृतिमा रह्यो भने परदर्शन चल्न सक्दैन। स्वदर्शन चक्रधारी अर्थात् मायाजीत। मायाले उसको अगाडि आउने हिम्मत पनि राख्न सक्दैन। स्वदर्शन चक्रको अगाडि केही पनि ठर्हन सक्दैन।

स्लोगनः— वानप्रस्थ स्थितिको अनुभव गच्छौ र गरायौ भने बचपनको खेल समाप्त हुन्छ।